

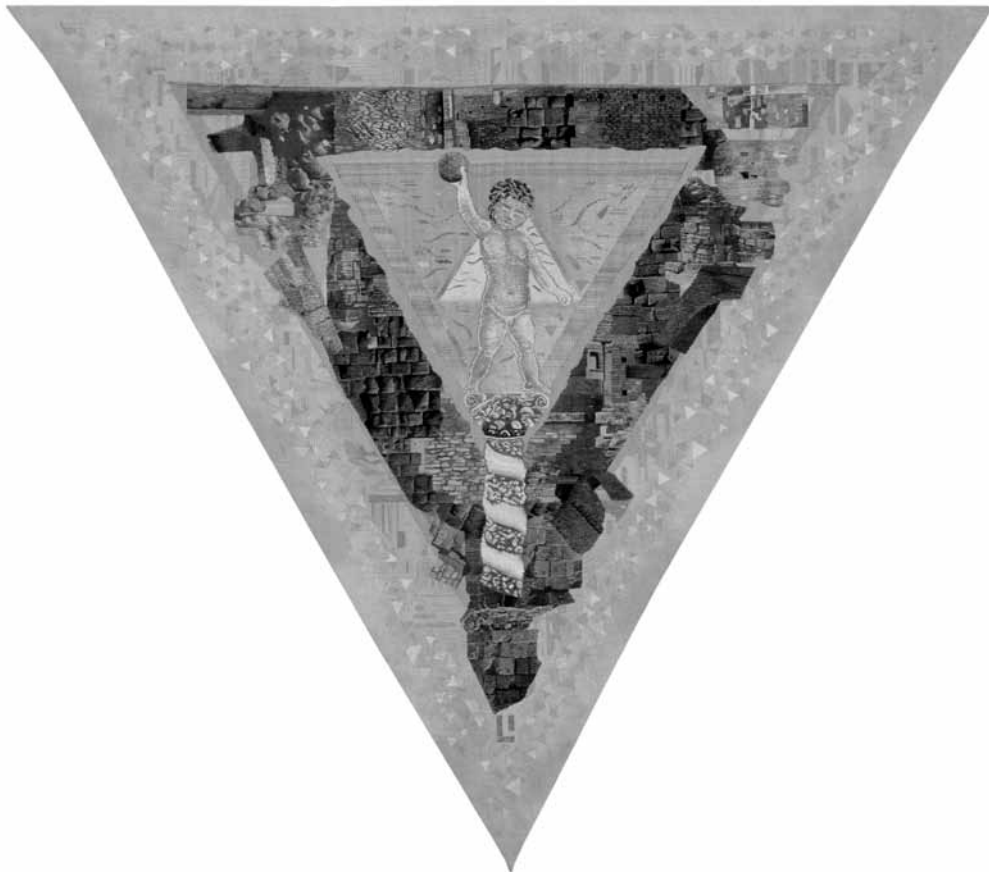

DERES KORNÉLIA (1987) Budapest

DERES KORNÉLIA

Gyanúsan könnyed

Marcangolt hely. Véresre karmolt múltak alatt
nem kereslek többé. Menj tovább, apa.
A mélyben húztam neked masszív kastélyt,
aranyberakásosat, íveset. Szebbet, mint a családi birtok.
Szebbet, mint amelyet dörzsölt nagyapád épített.
Így tesz egy igazán nett, jó gyerek.
De többé nem kell itt játszano. Kihullhatsz
mondataim mögöl. Én meg gyanúsan könnyeddé válok.
Mert most sem akarok elfogyásdra gondolni. Pedig intimebb
kapcsolat nehezen festhető: egymást meglesni aprón és ráncosan.
Harmincegy évig gyakoroltuk, hogy erressz.
Kicszeltél, te trófea. Bevezet és kivezet:
belőled született a Farkas, a szokottal
szembeni düh. Hogy hatalmassá leszek.
Hogy sohasem keltek fel újra egy alvó
mágust,
nehogy álmai a valóságra ereszkedjenek.

LENCSÉS IDA, Fal-Esély, 1999